

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

De Secundo.

TRansibimus nunc ad alteram partem *χρηστικῶν*, sive notitiam Domini nostri Jesu Christi meditaturi. Hic nobis contemplandus proponitur :

I. *Tanquam severus objurgator.* Non enim statim paratus morem gerit huic Regio, uti ille speraverat : sed ante objurgat, sine dubio propterea, quia hactenus parum de Christo sollicitus fuerat, jam vero, ubi in acie quasi novacula versatur, putat, Servatorem sibi, utpote Regio officiali continuo ambabus manibus auxilium suum oblaturum esse, ideo inquit : Nisi signa & prodigia videritis, non creditis, q. d. novi vos aulicos, qui rebus secundis parum Deum ejusque verbum curatis : rebus autem adversis signa & prodigia expetitis, sine quibus nullam fidem habetis.

O quot adhuc hodie inveniuntur, qui Christo, ejusque ministris nullam fidem habere volunt, quia signa & prodigia non vident. Si, inquiunt, Deus de caelo signum daret, ut verbi ministri ignem caelo dejicerent, velut Elias, 2. Reg. 1. v. 10. aut pallis suis aquam percutiendo dividere possent, ut Elifaeus, 2. Reg. 2. v. 14. aut voces & pluvias de caelo impetrarent, sicut Samuel, 1. Sam. 12. v. 18. aut caecos videntes, & claudos ambulantes facerent, ut Apostoli, sic fidem illorum verba mererentur.

Quia vero id non fit, sed in praconibus nihil videtur nisi miseria & simplicitas, nec quicquam ex ore eorum auditur, nisi sermo de cruce, 1. Cor. 1. v. 18. ideo quoque fides nulla, obedientia nulla sequitur, sed potius querela Esaiæ locum habet; Quis credit auditui nostro? Esa. 53. v. 1.

Quin Epicurei dicere non verentur : si mortui resurgerent, & poenitentiam praedicarent, Luc. 16. v. 30. Si lapides clamarent, & poenitentiam annuntiarent, Luc. 19. v. 40. Si sol obscuraretur, & petrae scinderentur, Matth. 27. v. 52. si fulgur hunc vel illum circumfulgeret, & prosterneret, uti Saulum, Actor. 9. v. 3. id non in super habendum foret.

Hi omnes sine fide sunt, qui verbum & sacramenta despiciunt, & interea signis & prodigiis inhiant, cum tamen unice ad verbum relegati simus, juxta illud: Ad legem & testimonium, Esa. 8. 19. 20.

Cum his & similibus incredulis & miracula affectantibus, Christus 2que non contentus est, ac non contentus fuit cum hoc regio. Quando pii pracones ad exemplum Christi, ejusmodi incredulos iuxta reprehensione notant, non propterea improbandi sunt, sed potius quæ muneris sui sunt, faciunt, nec metu absterri debent, sunt enim Dei ministri, 1. Cor. 4. v. 1. & praedicare tenentur, quæ mandavit Deus, Jer. 1. vers. 7.

Genuini Christiani imitentur Regiom hunc, dicentes cum Davide : Corripiet me justus in misericordia, Psal. 141. v. 5.

II. *Tanquam fidei augmentator.* Initio enim fides Regii hujus, valde infirma est, dum quidem fiducia alitur, Christum filium suum curaturum esse : sed quod absens eum juvare, aut mortuum resuscitare possit, id minime credit, dum Christus ipsam affatur : Vade, filius tuus vivit, quo ipso fidem in corde ejus excitat, ut verbo huic credens, certam fiduciam habeat, se filium suum, domum reversurum, sospitem & sanum inventurum esse.

Hac

Hæc ratione adhuc hodiè Christus fidem in cordibus nostris accendit. Neque enim immediatè, ut Enthusiastæ somniant, cordibus nostris infunditur, sed ex verbo hauriri debet, quod studiosè eum in finem audiendum est, ut dicamus cum Davide: Lucerna pedibus meis, verbum tuum: & lumen semitis meis, Psal. 119. v. 105. Fides enim ex auditu est, Rom. 10, 18.

Et quando fides hæc in nobis vacillare incipit, itidem nemo melius nobis subvenire poterit, quàm Servator noster, de quo prædictum: quod calamum quassatum non contriturus, & linum fumigans non extincturus sit, Esa. 42. v. 3. Oremus modò cum Discipulis: Domine, adauge nobis fidem, Luc. 17. v. 15. & cum patre Lunatici: Domine, credo quidem, sed tu succurre incredulitati meæ, Marc. 9. v. 24. Si hoc fecerimus, dabit lassio virtutem, & his, qui non habent fortitudinem robur multiplicabit, Esa. 40. v. 29. ut penetremus, & ad salutem custodiamur, 1. Petr. 1, 5.

Carolus Magnus, cum in gravem tentationem incidisset, dicebat: *Indignus sum*, sed mox colligens se, addebat: *sed tu Deus indignos recipis.*

Sic & tu verbo Dei innitere, & nunquam confunderis, sed in omnibus tentationibus palmam reportabis.

Quod si Dæmon tibi has cogitationes suggerit: Quis scit, utrum Christus etiam tecum sit in cruce? Quis scit, utrum te adjuvaturus sit? Quis scit, utrum te velit salvum? Et ita consequenter. Tu crede verbo, quod Servator dixit: Ecce, vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi, Matth. 28. v. ult. Item, ne timeas, quia ego tecum sum, Esa. 41, 10. Et iterum: Venite ad me omnes, qui laboratis, Matth.

11. v. 38. Hic nemo prorsus exclusus est, sed qui laborat & oneratus est, ad Christum venire, ejusq; refectione frui debet. Qui ita verbo adhærescit bene facit, est enim lucerna, lucens in loco caliginoso, donec lucifer oriatur in cordibus nostris, 2. Petr. 1. v. 19.

III. *Tanquam vita nostra conservator*, Regii filius jam in agone decumbebat, sed simulac Christus dicebat: Filius tuus vivit, mors cedere cogitur, & ipso illo momento reconvalescit, ex quo apparet, quod mortem & vitam in manu suâ habeat. Nemo enim nostrum sibi vivit, Rom. 14, 8.

Pharao persuadebat sibi, se Israëlitas suppressurum, nemine id sibi prohibente, idè omnes masculos in flumen projicere mandabat: sed quantò magis opprimebat eos, tantò magis multiplicabantur, Exod. 1, 10.

Haman edictum Sanguinarium contra Judæos jam impetraverat, & ut omnes per totum Ahasveri imperium, uno die trucidarentur, adornaverat: sed Deus facile inhibere poterat, cum enim executio instaret, epistolæ mittebantur per veredarios, qui per omnes provincias discurrentes, veteres literas novis nunciis prævenirent, Est. 8. v. 9. seqq.

Rex Hiskias ægrotabat usque ad mortem, sibiq; certissimam mortem instare audiebat: sed Dominus hic ad preces ejus à morte revocabat, quindecim annos vitæ ejus adjiciens, Esa. 38, 6.

Jonas erat in ventre ceti, nec ulla spes vitæ superesse videbatur: sed cum hic Dominus pisci mandaret, evomuit illuminari dam, Jon. 2. v. 4. seqq.

Hoc adhuc hodiè præstare potest: manus enim ejus abbreviata non est, Es. 50, 2. sed ut nobis vitam naturalem in utero matris

tris mirabiliter dedit, Hiob 10. v. 10. sic & omnibus vitam & inspirationem dat, in ipso enim vivimus, movemur & sumus, Act. 17. v. 25. 28. Imò postquam spiritum Domino nostro reddidimus, & quoad corpus terræ mandati sumus, nos die novissimo ad æternam vitam resuscitaturus est. Hæc enim voluntas Patris mei, qui misit me, ut omnis, qui videt filium, &c. ait ipse, Joh. 6. v. 40.

Hæc consolatione fulciamus nos adver-

sus horribilem mortis intuitum, ne nimium consternemur, sed cum Jobo dicamus: Scio quòd Redemptor meus vivit, Job. 19. v. 26. Illic verà vitâ perfruemur, Sir. 48. v. 12. quæ nunquam finietur, sed ab uno seculo in aliud continuabitur, in beatâ æternitate, & æternâ beatitudine quam nobis omnibus DEUS largiri dignetur,

Amen.

* *

*

Dominica XXII. post Trinitatis.

Evangelium Matth. 18, v. 23. --- 35.

EXORDIUM.

CUm piissimus ille Rex Josia librum legis legi audisset, & ex eodem intellexisset, neque se, neque Patres suos verba illius libri servasse: tanto propterea dolore perculsus est, ut sciderit vestimenta sua, 2. Reg. 22. v. 10.

Hic *triplicem librum* nobis in memoriam revocabimus:

1. Est *codex Scripturae*, quem nobis Servator apprimè commendavit, ut in eo studiose scrutemur, Joh. 5. v. 39. est enim testamentum Altissimi, Sir. 24. v. 32. scriptum non atramento: sed Spiritu Dei vivi. 2. Cor. 3. v. 3. de summis mysteriis, temporibus æternis tacitis, Rom. 16. v. 25. eo fine, ut vitam æternam habeamus, in nomine Domini nostri Jesu Christi, Joh. 20. v. ult.

2. *Liber conscientia*, in quo omnia peccata scripta sunt stylo ferreo, & acuto adamante exarata, Jer. 17. v. 1. qui hanc illibatam servat, & studet sine offendiculo conscientiam habere ad Deum & ad homines semper, exemplo Pauli, Act. 24. v. 16, in bo-

no cordis vestigio lætari potest, Sir. 17. v. 13. Qui vero eam variis peccatis contaminavit, causam habet ex animo dolendi, & non ut Hiskias vestimenta, sed cor scindendi, & ad Dominum Deum suum convertendi, Joel. 2. v. 13.

3. *Liber culpa*. Quem Deus omnibus hominibus proponit, ut in eo, velut in triplici indice videre queant 1. *Quid à Deo acceperint*. 2. *Quomodo eo usi sint*, & 3. *quam rigorosam rationem reddenda sit*.

Primus concernit maxima Dei beneficia, quæ Deus nobis à ventre matris nostræ fecit, secundum misericordiam suam, Sir. 50. v. 24. dum nobis non modo panem quotidianum largitur, Matth. 6. v. 10. & præstat omnia abundanter ad fruendum, 1. Tim. 6. v. 17. sed & imprimis omni benedictione spirituali in Christo nos benedicit, Eph. 1. 3. adeo copiose & affatim, ut confiteri teneamur, esse nos minores cunctis miserationibus, & veritate, quam implevit in nobis, Gen. 32. v. 10.

Sechn-